

berettiger hans tilbageholdelse. Den stat, der foretager den i denne artikels stk. 4 omhandlede foreløbige undersøgelse, skal straks meddele udfaldet heraf til de nævnte stater samt angive, om den påtænker at udøve jurisdiktion.

Artikel 14.

1. Når en person er blevet sat fra borde i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller udleveret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, eller er gået fra borde efter at have begået en handling som omtalt i artikel 11, stk. 1, og når sådan person ikke kan eller ikke ønsker at fortsætte sin rejse, og den stat, hvori han er landet, nægter ham adgang, kan denne stat, såfremt den pågældende person ikke er statsborger eller fast bosiddende deri, sende ham tilbage til den stats territorium, hvor han er statsborger eller fast bosiddende, eller til den stats territorium, hvor han begyndte sin flyverejse.

2. Hverken afsætning eller udlevering, ej heller forvaringstagen eller andre foranstaltninger, som omhandlet i artikel 13, stk. 2, eller tilbagesendelse af den pågældende person skal anses for ensbetydende med, at den pågældende har fået adgang til vedkommende kontraherende stats territorium i henhold til dens lovgivning om personers indrejse eller adgang, og intet i denne konvention skal have indflydelse på en kontraherende stats lovgivning om udvisning af personer fra dens territorium.

Artikel 15.

1. Med forbehold af artikel 14 skal enhver person, der er blevet sat fra borde i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller udleveret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, eller er gået fra borde efter at have begået en handling, som omtalt i artikel 11, stk. 1, og som ønsker at fortsætte sin rejse, uhindret kunne rejse videre så snart som muligt til ethvert sted efter eget ønske, medmindre hans nærværelse er påkrævet ifølge loven i den stat, hvor han er landet, med henblik på foranstaltninger til udlevering eller strafforfølgning.

2. Med forbehold af dens lovgivning om indrejse i og adgang til samt udlevering og

udvisning fra dens territorium, skal en kontraherende stat, på hvis territorium en person er blevet sat fra borde i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller udleveret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, eller er gået fra borde og er mistænkt for at have begået en handling, som omtalt i artikel 11, stk. 1, give sådan person en behandling, som ikke er mindre gunstig for hans beskyttelse og sikkerhed end den, der tilstås samme kontraherende stats statsborgere under lignende omstændigheder.

Kapitel VI.

Andre bestemmelser.

Artikel 16.

1. Lovovertrædelser begået i luftfartøjer, der er registreret i en kontraherende stat, skal, for så vidt angår udlevering, behandles, som om de var begået ikke blot på det sted, hvor de fandt sted, men også på luftfartøjets registreringslands territorium.

2. Med forbehold af bestemmelserne i foregående stykke skal intet i denne konvention anses som skabende en forpligtelse til at tilstå udlevering.

Artikel 17.

Ved udførelsen af foranstaltninger vedrørende undersøgelse eller arrest eller anden udøvelse af jurisdiktion i forbindelse med en lovovertrædelse begået ombord i luftfartøjer skal de kontraherende stater tage skyldigt hensyn til luftfartens sikkerhed og andre interesser og skal handle således, at unødigt forsinkelser for luftfartøjet, passagererne, besætningen eller godset undgås.

Artikel 18.

Såfremt kontraherende stater opretter fælles lufttransportorganisationer eller internationale luftfartsforetagender, der benytter luftfartøjer, som ikke er registreret i nogen stat, skal disse stater under hensyn til de nærmere forhold udpege en stat iblandt dem, som for denne konventions formål skal betragtes som registreringslandet, og give meddelelse herom til organisationen for international civil luftfart, som skal videregive meddelelsen til alle stater, der er deltagere i denne konvention.